

(2) Explorabit, imo manifestabit, omnes mundanorum nequitas, jam temporis mirè omninò palliatas.

(3) Dei Sanctitas inimè odit omnes avaritias & cupiditates, nemo igitur blandiatur sibi per peccatorum excusationes, per rationem status, temporum necessitatem, &c. in anima Dei odit amantem iniquitates!

USUS E. VERSU VI.

(1) Rigor suppliciorum Dei super impenitentes est plane horribilis. Ut pluvia decidit nonnunquam insperatò, graviter, copiosè, &c. sic Dei plaga, ad exemplum imbrium,

A diluvii, Sodomæorum, &c. Procellæ irruunt immenso cum strepitu, subvertunt obvia, parcunt nemini; ita plaga divina.

(3) Ut portio certa seu calicis demensum, datur accumbenti: ita homo incorrigibilis suam reportabit pœnam, L. de peccati pœnis.

USUS E. VERSU VII.

(1) L. de Dei iustitia.

(2) De amore iustitiæ, tum approbante, tum compensante.

(3) De providentia erga sincerè pios.

PSALMI XII. DISPOSITIO.

*Corruptelistarum furor. Mundus spelunca latronum.
Lingua superba.*

PRæmittitur hîc (1) Suspirium pro salutis exhibitione: v. 1. cui subjunguntur rationes (1) ob defectum pietatis atque fidei v. 2. (2) ob ingravescens falsiloquium v. 3. Sequitur suspirium aliud

II. pro falsiloqui exterminio: ubi tum excisio, in voce יכרה, tum reexcidenda: quodvis labium blandiens, nec non lingua grandiloqua; v. 4. promittens sibi præeminentiam, vers. 5. eludens cujusquam domini resistentiam: *ibid.*

III. Introducitur ipse supremus omnium Dominus pronuncians vers. 6. de (1) surre-

ptione ad auxilium, ob (2) miserorum devastationem, egenorum suspirationem: *ibid.* Cui pronunciationi à Davide subjungitur (3) verborum divinatorum commendatio, quod sint omni acceptione digna, siquidem instar argenti liquati munda vers. 9. h. e. neminem possint seducere vel defraudare.

IV. Repetitur petitum primum (a) de piorum conservatione contra seculum præsens corruptum vers. 8. Ratio (b) ne invalescat impiorum numerus, vitius impune toleratis; vers. 9.

PSALMUS XII.

Lekach tof ait, hunc Psalmum à Davide fugiente esse compositum ob דלסורין delatores, percontantes loca, ubi ipse delitesceret, eademque Sauli indicantes. Muis censet, fortè ob Doëg & Ziphæos proditores esse factum, 1. Sam. XXII. & XXIII. Verùm præstat hæc cuncta accipere tanquam communem Ecclesiæ omnium temporum querelam, velut ostendent sequentia.

EXPLICATIO VERSUS I.

למנצח:) vide Psal. IV, 1.

השמיני:) vide Psal. VI, 1.

מוטור:) vide Psal. III, 1.

EXPLICATIO VERSUS II.

הושיעה salutem præsta:) impiis oppugnantibus resistendo, pios innocuos defendendo, atque è statu miserò in felicem gloriosè transferendo, nec non inibi potenter conservando; Psal. VI, 5. Absolutè præmittitur hoc verbum, Salva, non addita personâ, locò, tempore aut modò salvandi, quia nimirum hoc omne divinæ committitur benignitati, cui nihil præscribitur. Sic in formula consueta, *Hosianna*, eadem voluntatis humanæ submissio locum quoque habet.

גטר defecit vel esse desit:) (ut Psalm. VII, 10.) i. e. difficillimè reperitur in hac perversa Saulis republica, interque ejus aulicos. Tales autem sermones generales ex humanâ quandoque timiditate proficiuntur; sicuti Elias se solum putabat relictum veri Dei cultorem, 1. Reg. XIX, 10. Rom. XI, 3. Confer de pietatis decremento Jer. VII, 28. IX, 7. Hab 1, 4.

חסי:) h. e. qui partim immeritam apud Deum consecutus est misericordiam, partim et-

iam ipsemet erga proximum benignitatem exercet, nec non suum de aliis benè merendi, Deoque ac hominibus probitatem comprobandi studium, privatim ac publicè contendit exercere, sic enim vocabulum hoc accipitur, tum activè, pro beneficiò, v. g. de Deò Psalm. XVIII, 26. CXLV, 17. Jerem. III, 12. itemque de veris ejus filiis, paternam hanc beneficentiam (Matth. V, 44. 45.) imitantibus Mich. VII, 2. Psal. XVIII, 26. &c. tum passivè pro beneficiario, alterius beneficiis gratiosis cumulato, ut Psalm LXXXVI, 2. xxx, 5. xxxi, 24. &c. Qui uterque significatus piis merito tribuitur; nam qui activè charitatem in proximum non exerit, hoc ipso Patris summi gratiam se nondum consecutum, vel eadem excidisse, aut se ejusdem non esse filium, satis testatur. vide Prov. II, 8. & NB. Coch. Sanb. p. 158. item Gatak. inn. p. 268.

פסו imminuta sunt:) instar ejus rei, quæ in frustra (פסו) comminuitur, hinc R. Nathan verbum hoc, semel tantum hîc occurrens, exponit per פסו collectionem, absumptionem, Lekach tof. sie seynd jugangen.

אמונים fidelitates:) nulla amplius inter homines restat fides aut candor, sed omnia hypocrisi, hæresibus, fucò, simulationibus ac dolis sunt collutulata. Ita nomen hoc à sing. אמן fides (Deut. xxxii, 20. filii אמן בן אמן) in plurali accipitur non pro concreto, (fidelis) sed pro abstractò (fidelitas) v. g. Proverb. XIII, 17. legatus אמוני fidelitatum i. e. fidelis, cap. xiv, 5. testis אמן: cap. xx, 6. vir אמן Jesa. xxvi, 2. gens iusta אמוני sic 2. Sam. xx, 19. Psalm. xxxi, 24. (præterea non extat.)

אמן